10/12/2022

Εξάμηνο μνημόσυνο μακαριστού Μητροπολίτη Πισιδίας Σωτηρίου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Ιερό μνημόσυνο σε όλες τις ενορίες της Ιεράς Μητροπόλεως Πισιδίας ετελέσθη το Σάββατο 10 Δεκεμβρίου 2022, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως έξι μηνών από την εκδημία του εν αγίοις αναπαυομένου Μητροπολίτου Πισιδίας κυρού Σωτηρίου, του από Κορέας.

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αλυπίου, στο επίσημο μνημόσυνο, όπου προέστη ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων**, συμμετείχαν ο **Επιχώριος Μητροπολίτης Πισιδίας κ. Ιώβ**, ο **Βοηθός Επίσκοπος Ευδοκιάδος κ. Αμβρόσιος**, ο κλήρος και πολλά μέλη της ενορίας.

Στην ομιλία του ο λόγιος **Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων**, υπενθύμισε με γλαφυρό τρόπο τις αποτελεσματικές ιεραποστολικές προσπάθειες του **αοιδίμου Μητροπολίτη κυρού Σωτηρίου** στην **Κορέα** και την **Πισιδία** και την πνευματική κληρονομιά και τις υποδομές που άφησε για να συνεχίσουν οι άξιοι διάδοχοί του.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος κατά το εξαμηνιαίο ιερό μνημόσυνο του αειμνήστου Μητροπολίτη Πισιδίας κυρού Σωτηρίου:

Μεταλαβών πάντα τά τοῦ ἐπιγείου τούτου βίου, ἐν συνεχεῖ πορείᾳ διακονίας καί προσφορᾶς παιδιόθεν μέχρι τῆς τελευτῆς του ἀπό διαφόρων θέσεων, τόν δρόμον ἀξίως διανύσας, τήν διακονίαν καί προσφοράν του μαρτυρήσας, καταλιπών δέ μνήμην ἀγαθήν καί μαρτύρια θαυμαστά τῆς διελεύσεώς του ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ Νέας Ζηλανδίας, ἐκ Κορέας καί ἐκ τῶν ἡγιασμένων τούτων χώρων τῆς Πισιδίας,

ἐπλήρωσε τόν τεθέντα ὑπό τοῦ κυριεύοντος ζώντων καί νεκρῶν Κυρίου ὅρον καί χρονικήν στάθμην καί μετέστη εἰς τά οὐράνια, πλησίον τοῦ Πλάστου του, τόν Ὁποῖον ἠγάπησε περιπαθῶς καί διηκόνησε πιστῶς. Καί ἤδη ἀσφαλῶς «θείας μετέχει ἀμβροσίας ἀξίως».

Σχών τό προνόμιον νά συνεργασθῶ ἁρμονικῶς ἐν πολλοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ζητήμασι μετά τοῦ ἀποιχομένου ἀδελφοῦ ἐπί σειράν ἐτῶν κατά τάς πολλάς ἐπισκέψεις του εἰς τό Ἱερόν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Ἐπιτροπαῖς καί κατ’ ἰδίαν διά θέματα ἐμπίποντα εἰς τάς ἀνατεθείσας αὐτῷ κατά καιρούς εὐθύνας, ἔσχον τό προνόμιον καί τήν εὐλογίαν νά παρακολουθήσω τήν ἐνεργόν δραστηριότητα, τάς διαστάσεις τοῦ πνευματικοῦ καί ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου του, τήν δημιουργικότητά του, τό ἦθός του τό ἐκκλησιαστικόν καί τό φρόνημά του τό παραδοσιακόν• πρό παντός δέ τήν πιστότητα καί τήν ἀφοσίωσίν του εἰς τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἐν τῷ κλίματι τῆς ὁποίας ὑπαχθείς ἀπό τοῦ ἔτους 1974 , τήν διηκόνησεν ἐπί ἥμισυ περίπου αἰῶνος ἀξίως καί ἐπαινετῶς τῆς κλήσεώς του. Ἰδιαιτέρως, ἄς ἐπιτραπῇ ἡ ἀναφορά εἰς τήν ἀρετήν του, εἰς τήν διαρκῆ προσευχήν του, εἰς τήν ἀποφασιστικότητα καί εἰς τήν ἐνεργητικότητά του, νά προβαίνῃ ἀμέσως, ἄνευ τῆς ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσεως τῶν ἐπιτηδείων, εἰς τήν ὑλοποίησιν βουλῶν καί σχεδιασμῶν του, ὥστε σήμερον νά ἔχῃ καταγράψῃ τήν ἰδικήν του λαμπράν ἱστορίαν, ἰδίᾳ ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Κορέᾳ καί ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ τῆς Πισιδίας.

Τυγχάνει μεμαρτυρημένον, ὅτι ἀμφότεραι αἱ Ἱεραί Μητροπόλεις Κορέας καί Πισιδίας ἀνηρτήθησαν ἐκ τῆς «στάκτης» αὐτῶν, χάρις εἰς τόν μακαριστόν Σωτήριον, καί ἀποτελοῦν σήμερον καυχήματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μας, στέφανος καί δόξα του, ὀφειλομένη εἰς τόν ὑπέρ οὗ τά ἱερά ταῦτα μνημόσυνα προσευχῆς καί μνήμης τῆς προσφορᾶς του καί τῆς ἐν γένει «θεοπρεποῦς πολιτείας» του, ἐπιτελοῦνται ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ τόπῳ, τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου, δεομένων πάντων τῶν «πολυμερῶς καί πολυτρόπως» εὐεργετηθέντων, ὅπως ὁ ἀείμνηστος «ἐποπτεύῃ ἐν οὐρανοῖς τήν ἀΐδιον δόξαν καί τήν ἀπόρρητον θείαν αἴγλην», προσευχόμενος ὑπέρ τῆς ἀπορφανισθείσης κληρουχίας του τόσον ἐν Κορέᾳ ὅσον καί ἐνταῦθα.

Ἡμεῖς σήμερον ἁπλῶς διαπιστοῦμεν, θαυμάζομεν, καί ἀπολαμβάνομεν ἐν προσευχῇ τά ἐπιτεύγματα τοῦ ἀδελφοῦ, τά ὁποῖα κηρύττουν τά ἐν Κορέᾳ καί Πισιδίᾳ πνευματικά αὐτοῦ τέκνα. Οἱ ἐκλεκτοί διάδοχοι του: τό πνευματικόν ἀνάστημά του, ὁ προσφιλής ἀδελφός ἅγιος Κορέας κύριος Ἀμβρόσιος, ὁ ἐπί τοῖς ἴχνεσι τοῦ μακαριστοῦ ἀξίως καί κατά πάντα ἐπιτυχῶς πορευόμενος• καί ὑμεῖς, ἀδελφέ ἅγιε Πισιδίας κύριε Ἰώβ, ἐνταῦθα, ὁ κληθείς ἐπί τῆς θείας ταύτης φυλακῆς, τήν ὁποίαν ἀνέστησε καί συνετήρησε τῇ συμπαραστάσει καί τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἁγίου

Εὐδοκιάδος κυρίου Ἀμβροσίου καί τῶν ὑπό τοῦ ἰδίου κατασταθέντων εὐλαβῶν κληρικῶν, καί παρέδωκεν ὑμῖν τε καί ἡμῖν, πρωτίστως δέ εἰς τόν κυρίαρχον Ἁγιώτατον Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν Οἰκουμενικόν Θρόνον, ὡς «θησαυρόν ἀσύλλητον», ὁ καλῶς ἀθλήσας πεφιλημένος ἀδελφός κυρός Σωτήριος.

Ὄντως τά ἐπιτεύγματά του κηρύττουν ἡ μεγίστη καί ἱστορική Ἐπαρχία τῶν Πισιδέων καί ὁ ἐνταῦθα ἐκ πάσης φυλῆς καί γένους καί γλώσσης ἐγκατασταθείς καί ἐγκαταβιῶν Ὀρθόδοξος λαός τοῦ Θεοῦ• ἡ σχετικῶς νεοσύστατος Ἱερά Μητρόπολις Κορέας καί τά νεόφυτα στελέχη καί τέκνα αὐτῆς, τά προσελθόντα ἑκουσίως εἰς τήν ἁγίαν καί ἀμώμητον καί ἄχραντον ἡμῶν Ὀρθοδοξίαν• καί «πᾶσα Ὀρθόδοξος πατριά», ἀλλά καί ἡ Ἱερά Μονή Θείας Μεταμορφώσεως....., Κορέας, τό κατ’ ἐξοχήν πόνημα αὐτοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατά τά τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ἐν ἑσπέρᾳ καί πρωΐ καί μεσημβρίᾳ, ἐν νυκτί καί ἡμέρᾳ καί ἐν παντί καιρῷ, μέ τό ἁπλοῦν ἐπιτραχήλιόν του ἱερούργει προσφέρων τήν ἀναίμακτον Θυσίαν• ἐδέχετο τήν ἐξομολόγησιν πολλῶν• ἀνέπαυε «τούς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων κεκακωμένους»• ὁδηγῶν καί καθοδηγῶν αὐτούς «πρός φωτισμόν εὐφροσύνης»• καί, ἐν γένει, ἐτέλει καθ’ ἑκάστην ἁπάσας τάς ἀκολουθίας τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑορτολογίου καί τῆς καθεστηκυίας παρ’ ἡμῖν τάξεως• καί ὅπου ἀναπαύεται τό γεηρόν του σῶμα, καιομένης ἐπί τοῦ τάφου του ἀκοιμήτου κανδήλας, ὅπως ὁ ἴδιος ὑπῆρξε κανδήλα καιομένη καί οὐδέποτε σβενομένη, καί λύχνος λάμπων καί δημιουργῶν ἀληθῶς «τερατουργήματα ἀληθείας καί ζωῆς», διά νά χρησιμοποιήσω λόγιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἐν γένει ὑπῆρξεν ὁ μακαριστός «ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τήν εἰλικρινῆ καί εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἀρχιερεύς...», ὅθεν ὑπάρχει «ἀληθῶς» τῆς τοπικῆς ταύτης «Ἐκκλησίας προστάτης καί ὑπέρμαχος» ὡς μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἀδελφέ ἅγιε Πισιδίας κύριε Ἰώβ,

Ἐκλήθητε ὑπό τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κυρίου Βαρθολομαίου, ἐπί τό πηδάλιον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως, διαδεχθέντες ἕνα ἀθλητήν, διά νά μή εἴπω, πρωταθλητήν, ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ ἐκκλησιαστικῷ ἀγρῷ καί στίβῳ, καί ἀναλάβετε, σεῖς ἐδῶ, καί ὁ ἀδελφός Ἀμβρόσιος ἐν Κορέᾳ, μίαν κληρουχίαν κραταιάν καί ἔνδοξον, τήν ὁποίαν εὔχομαι καί πέποιθα, ὅτι σεῖς μέν ἐνταῦθα, ὡς μαρτυροῦν οἱ καλοί οἰωνοί, τά προτερήματα καί τά προσόντα σας, ἡ βαθεῖα πίστις, ἡ μόρφωσίς σας καί ἡ ἐμπειρία καί ἡ πεῖρά σας ἡ μακρά γενικῶς, θά αὐξήσετε τό παραδοθέν ὑμῖν τάλαντον, συνεχῶς οἰκοδομοῦντες ἐπί τῷ Θεμελίῳ καί προσάγοντες ἑαυτόν θυσίαν κενωτικήν ὑπέρ τοῦ λαοῦ σας καί τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου• ἐκεῖνος δέ, ὁ ἀδελφός Ἀμβρόσιος, συνεχίζων ἐπί τῆς ἰδίας γραμμῆς τοῦ πνευματικοῦ Πατρός καί

προκατόχου του, ἐν πιστότητι καί ἀφοσιώσει πρός τήν ποτνίαν Μητέρα καί Εὐεργέτιδα ὅλων μας Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθιστάμενοι ἀμφότεροι ἔνδοξοι διάδοχοι παναξίου προκατόχου.

Τῷ ὄντι, ὡς θά ἔλεγε καί ὁ ἀοίδιμος ἐν Ἱεράρχαις Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων, «ἐν τῇ πραγματικότητι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν τήν ἀνάστασιν» τῆς Μητροπόλεως Πισιδίας, τελοῦντες τά ἱερά μνημόσυνα τοῦ πρωτουργοῦ τοῦ γεγονότος τούτου. «Καί μόνον οὕτω δυνάμεθα νά συλλάβωμεν τό βαθύτερον κυριολεκτικῶς θεολογικόν νόημα τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος» καί τῆς προσευχητικῆς συνάξεώς μας ταύτης. Διότι «ἡ ἱστορία εἶναι περιπέτεια. Περιπέτεια καί ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἰς τάς δύο διαστάσεις της, ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί ἐν τῇ πορείᾳ πρός τήν αἰωνιότητα».

Ὁ Πισιδίας Σωτήριος, ὁμολογουμένως ἐπορεύθη ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί ἀληθῶς κατέλιπεν ἔργον καί μαρτυρίαν αἰώνιον.

Ἀδελφοί, ἀδελφαί, πατέρες καί τέκνα,

Σήμερον, εἰς τόν ἱερόν τοῦτον τόπον προσπίπτομεν μετά δακρύων, ἐκλιπαροῦντες, ἀντιβολοῦντες καί τήν εὐχαριστίαν τῷ μακαριστῷ Μητροπολίτῃ Πισιδίας, ὑπερτίμῳ καί ἐξάρχῳ Σίδης καί Ἀτταλείας, κυρῷ Σωτηρίῳ ἀποδιδόντες, ὡς ἀθλητῇ καί πρωταθλητῇ καί καλῷ Ποιμένι γενομένῳ, τόν Θεόν δοξάζοντες καί τούς Ἁγίους τῆς Πισιδίας καί τῆς Κορέας εὐφημοῦντες. Ἀμήν.